

Sentencja

- 1) Wyluczając obowiązek zapłaty wynagrodzenia należnego twórcom z tytułu użyczenia dokonywanego przez niemal wszystkie, jeśli nie wszystkie kategorie instytucji oddających w publiczne użyczenie utwory chronione prawem autorskim, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom państwa członkowskiego ciążącym na nim na mocy art. 1 i 5 dyrektywy Rady 92/100/EWG z dnia 19 listopada 1992 r. w sprawie prawa najmu i użyczenia oraz niektórych praw pokrewnych prawu autorskiemu w zakresie własności intelektualnej.
- 2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 69 z 19.3.2005.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 26 października 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-65/05) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 28 WE i 30 WE — Swobodny przepływ towarów — Artykuł 43 WE — Swoboda przedsiębiorczości — Artykuł 49 WE — Swobodne świadczenie usług — Zakaz instalowania i prowadzenia działalności w zakresie gier elektrycznych, elektromechanicznych i elektronicznych pod rygorem sankcji karnych i administracyjnych — Dyrektywa 98/34/WE — Normy i przepisy techniczne — Krajowe przepisy mające zastosowanie do gier elektrycznych, elektromechanicznych i elektronicznych)

(2006/C 326/16)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: M. Patakia, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Grecka (przedstawiciele: A. Samoni-Rantou i N. Dafniou, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 28 WE, 43 WE i 49 WE oraz art. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/34/WE z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych (Dz.U. L 204, str. 37) — Krajowe przepisy mające zastosowanie do komputerowych gier elektronicznych

Sentencja

- 1) Wprowadzając w art. 2 ust. 1 oraz art. 3 ustawy nr 3037/2002 zakaz — pod rygorem przewidzianych w art. 4 i art. 5 tej ustawy

sankcji karnych i administracyjnych — instalowania i prowadzenia działalności w zakresie wszelkich gier elektrycznych, elektromechanicznych i elektronicznych w tym wszelkich gier komputerowych, we wszelkich miejscach publicznych i prywatnych z wyjątkiem kasyn, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążą na mocy art. 28 WE, 43 WE i 49 WE oraz art. 8 dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego, zmienionej dyrektywą 98/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lipca 1998 r.

- 2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 82 z 2.4.2005.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 26 października 2006 r. — Koninklijke Coöperatie Cosun UA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-68/05 P) (¹)

(Odwołanie — Rolnictwo — Wspólna organizacja rynków — Cukier — Artykuł 26 rozporządzenia (EWG) nr 1785/81 i art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2670/81 — Opłata należna od cukru C zbytego na rynku wewnętrznym — Wniosek o umorzenie — Klauzula słuszności przewidziana w art. 13 rozporządzenia (EWG) nr 1430/79 — Pojęcie „należności celnych przywzowowych i wywzowowych” — Zasada równości i pewności prawa — Zasada słuszności)

(2006/C 326/17)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Koninklijke Coöperatie Cosun UA (przedstawiciele: adwokaci M. Slotboom i N. J. Helder)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: X. Lewis, pełnomocnik, F. Tuytschaever, adwokat)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) z dnia 7 grudnia 2004 r. w sprawie T-240/02 Koninklijke Coöperatie Cosun przeciwko Komisji, którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji REM 19/01 z dnia 2 maja 2002 r. stwierdzającej niedopuszczalność wniosku o umorzenie należności celnych przywzowowych złożonego przez Królestwo Niderlandów na rzecz skarżącego

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Koninklijke Coöperatie Cosun UA zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 82 z 02.04.2005 r.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 9 listopada 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg — Niemcy) — Heinrich Schulze GmbH & Co. KG i.L. przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sprawa C-120/05) (¹)

(Refundacje wywozowe — Przesłanki przyznania — Zgłoszenie wywozowe — Brak dowodów z dokumentu — Zastosowanie innych środków dowodowych)

(2006/C 326/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Heinrich Schulze GmbH & Co. KG i.L.

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Hamburg — Wykładnia art. 7 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1222/94 z dnia 30 maja 1994 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu przyznawania refundacji wywozowych do niektórych produktów rolnych wywożonych jako towary nie objęte załącznikiem II do Traktatu oraz kryteria ustalania kwoty takich refundacji (Dz.U. L 136, str. 5) — Niemożność zadośćuczynienia przez eksportera obowiązku dostarczenia na poparcie swego zgłoszenia wszelkich dokumentów i informacji, które właściwe władze uznają za stosowne — Siła wyższa, której działanie doprowadziło do zniszczenia dokumentów — Możliwość zastosowania innych środków dowodowych

Sentencja

Wykładni art. 7 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia Komisji (WE) nr 1222/94 z dnia 30 maja 1994 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu przyznawania refundacji wywozowych do niektórych produktów rolnych wywożonych jako towary nie objęte załącznikiem II do Traktatu oraz kryteria ustalania kwoty takich

refundacji w brzmieniu nadanym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 229/96 z dnia 7 lutego 1996 r., należy dokonywać w ten sposób, że przepis ten nie sprzeciwia się, by eksporter, w sytuacji, gdy nie jest on w stanie, choćby z powodu siły wyższej, przedstawić na poparcie swego zgłoszenia wywozowego dowodów z dokumentu dotyczących ilości produktów faktycznie wykorzystanych do wytworzenia wywożonego towaru, wykazał tę okoliczność za pomocą innych środków dowodowych. Władze krajowe dokonują oceny tych innych środków dowodowych zgodnie ze szczegółowymi uregulowaniami przewidzianymi w prawie krajowym, o ile jednakże przepisy te nie naruszają zakresu ani skuteczności prawa wspólnotowego. W tym celu władze krajowe uwzględniają również dokumenty, które wymieniono z eksporterem, jeżeli wniosek złożono w ramach procedury uproszczonej przewidzianej w art. 3 ust. 2 akapit trzeci tego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 143 z 11.6.2005.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 26 października 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Madrid — Hiszpania) — Elisa María Mostaza Claro przeciwko Centro Móvil Milenium SL

(Sprawa C-168/05) (¹)

(Dyrektywa 93/13/EWG — Nieuczciwe warunki w umowach konsumenckich — Niepodniesienie zarzutu nieuczciwości postanowienia umownego w toku postępowania arbitrażowego — Możliwość podniesienia tego zarzutu w toku postępowania w sprawie skargi o uchylene orzeczenia sądu polubownego)

(2006/C 326/19)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Audiencia Provincial de Madrid

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Elisa María Mostaza Claro

Strona pozwana: Centro Móvil Milenium SL

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Audiencia Provincial de Madrid — Wykładnia art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95, str. 29) oraz pkt 1 lit. q) załącznika do tej dyrektywy — Stosowne i skuteczne środki mające położyć kres stosowaniu nieuczciwych warunków w umowach — Nieważność zapisu na sąd polubowny, która nie została podniesiona przez konsumenta w toku postępowania arbitrażowego